

DR. RÉPÁSZKY MIKLÓS ÜGYVÉD

Budapesti 1. sz. Ügyvédi Iroda

Alapítva: 1948.

1146 Budapest, XIV. Ajtósi Dürer sor 5. III/1.

Telefon: (36-1) 317-4911, Telefax: (361) 317-5633

E-mail: repaszkmiklos@gmail.com, ugyv1@hu.inter.net

OTP VII. Kerületi Fiók 1077 Budapest, VII. Király u. 49.

Budapest, 2017. április 25.

Ügyszám: 32.358

Hivatkozási szám: IV/526-3/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest

Donáti u. 35-45.

Pf. 773.

1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/526-4/2017
Érkezett:	2017 ÁPR 28.
Példány:	4
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A J.B.A. Építő és Terápiás Gondozó Bt. (székhely: 1119 Budapest, Pajkos u. 14.) képviselője: **Janesch Péter ügyvezető** ([REDACTED]) **panaszt tevő** képviseletében 2017. február 09-én kelt beadványomban alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő, mely panasz tárgya a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.068/2016/4. számú ítélete és ezen ítélet által helyben hagyott Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.425/2015/5/II. másodfokú ítélete és a Székesfehérvári Törvényszék 26.P.21.830/2014/10. számú elsőfokú ítéletével függ össze. Perbeli ellenfele az Alkotmánybíróság előtt panaszt tevő félnek a Fővárosi Törvényszék.

A t. Alkotmánybíróság 2017. március 21-én kelt és 2017. március 28-án kézbesített tájékoztatójára figyelemmel az Abtv. 55. §. (3) bekezdésére figyelemmel **alkotmányjogi panaszomat jelen beadványomban kiegészítem.**

1. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. §. (1) bekezdés b. pontja alapján az Alaptörvény megsértésére hivatkozik a panaszlott egyedi határozatokban.

Az Alaptörvény megsértése Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) bekezdésében ölt testet, mely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

Az Alaptörvény megsértése az alábbi konkrét ítéleti rendelkezésekkel történt:
Hangsúlyozandó, hogy a panasz tárgyává tett bírósági döntésekben az egyik fél a Fővárosi Törvényszék volt, ezért a törvény előtti egyenlőség

követelménye ezekben az eljárásokban az eljárás érzékeny pontja. Fokozottan vizsgálnia kellett az eljáró bíróságoknak és a t. Alkotmánybíróságnak, hogy ha az egyik fél (laikus fél) abban az értelemben, hogy a korábban vele szemben eljáró bíróságok ítéletét támadja, a másik fél pedig maga az ítéletet alkotó bíróság, a törvény előtti egyenlőséget fokozott figyelemmel kell számba venni.

A törvény előtti egyenlőséget a Kúria az alábbi rendelkezéssel sértette meg:
Az alkotmányjogi panasz részletesen tartalmazza a Kúria döntését és annak indokolását.

A perben a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy korábbi eljárásban senki által nem vitatott gondatlan törvénysértése volt a per tárgya.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság az általa jogerősített fizetési meghagyás következményeképpen benyújtott végrehajtási eljárást nem indította meg időben, a perbeli ellenfél a késlekedés időtartama alatt, mint jogi személy, a Cégbíróság által törlésre került, ezért a megítélt összeget végrehajtani nem lehetett.

Ezt a tényállást nem vitatta a perben senki. Úgy a Kúria, mind a Kúria által jóváhagyott első- és másodfokú ítélet alkotmányjogi szempontból eltekintett az ügyfél előtti egyenlőségtől azzal, hogy a tételes jogszabályt a jogszabályban foglaltak ellenére az alkotmányjogi panaszt tevő terhére értelmezte, miközben ilyen értelmezésre a tételes törvény alapján semmi alapja nem volt.

A Kúria azzal utasította el az alkotmányjogi panaszt tevő fél – ott felperes – keresetét, hogy a megítélt pénzkövetelést a Vht. 7. §. (1) bekezdése alapján beszédési megbízással kívánta érvényesíteni és elmulasztotta a Vht. 7. §. (2) bekezdése szerinti végrehajtási lappal történő, az adós lefoglalható vagyontárgyára vonatkozó végrehajtási kérelem előterjesztését.

Az ügyfél előtti egyenlőség követelményét a Kúria ezen döntése azzal szegte meg, hogy a Vht. 7. §. (2) bekezdésében foglalt lefoglalható vagyontárgyakra vonatkozó eljárást jogi személyek közötti jogvita esetén meg kell előznie a törvény szövege szerint (Vht. 7. §. (1) bekezdés) a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vonatkozó végrehajtásnak.

Amennyiben ez eredménytelen, abban az esetben lehet bármilyen további lefoglalható vagyontárgyra végrehajtást vezetni.

A bírói gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ha közvetlenül a Vht. 7. §. (2) bekezdése alapján kezdeményezi a végrehajtást kérő a végrehajtást és elmulasztja ezt megelőzően a pénzkövetelést a pénzforgalmi szolgáltatónál az adós számára kezelt összegből levonatni, úgy a végrehajtási kérelmét elutasítják, ha ezt a Vht. 7. §. (1) bekezdése szerinti eljárást nem tudja igazolni.

Semmi sem indokolhatja a Kúria azon döntésének jogosságát, amely ezt a sorrendet figyelmen kívül hagyja, továbbá figyelmen kívül hagyja azt a tényt is, hogy a Vht. 7. §. (1) bekezdése szerinti beszédési megbízás

eredménytelenségét az arra jogosított alperes a Fővárosi Törvényszék által képviselt Pesti Központi Kerületi Bíróság elmulasztja közölni a végrehajtást kérővel, aki a sikertelenségről nem tud értesülni és ez által más lefoglalható vagyontárgy végrehajtását nem tudja kezdeményezni.

Ebben az eljárásban, amelyben az ellenérdekű fél maga a bíróság, azt kell megállapítani és mást nem is lehet megállapítani, hogy az eljáró bíróság megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, ugyanis ebben az eljárásban nem volt egyenlő fél a Kúria döntésében a felperes és a bíróság, mint alperes.

Tételes jogszabályt sértve az egyenlőség kritériumát a Kúria megsértette.

2. A Székesfehérvári Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla ugyancsak megsértette az Alaptörvény hivatkozott XV. cikk (1) bekezdését. A hivatkozott bíróságok eljárása anyagi-jogszabálysértésben valósult meg.

A per tárgya a Ptk. 339. §. (1) bekezdésére visszavezethető igazságszolgáltatási szerv által okozott kártérítés volt.

Nem vitatta egyik bíróság sem azt a tényt, hogy a kártérítési összeg azonos a jogerős fizetési meghagyásban megjelölt összeggel.

Azt a tényt sem vitatta egyik bíróság sem, hogy az összeg azért végrehajthatatlan, mert a végrehajtási kérelemnek (beszedési megbízásnak) az arra jogosított Pesti Központi Kerületi Bíróság a számára megengedett határidőn belül nem tett eleget, megvárta, amíg az adós, mint jogi személy megszűnik a cégtöreléssel és ezt követően a végrehajtást megszüntette.

Ez a tényállás világosan tartalmazza az alperes jogellenes magatartását, a kár összegét és a behajthatatlanság folytán a magatartás és a kár bekövetkezte közötti okozati összefüggést.

Az alperesnek – bár bíróság - ugyanúgy felróhatósági kimentési lehetősége lett volna az eljárás során, azonban azt meg sem kísérelte.

Az eljáró bíróságok az alperes felróhatósági kimentése helyett a bizonyítási terhet áthárították a felperesre és megkívták azt a felperestől, hogy bizonyítsa: ha lett volna végrehajtás, lett volna-e vagyona az adósnak, amin a végrehajtást le lehet folytatni.

Magyarán: nem felróhatósági kimentés volt és arra folytatott bizonyítási eljárás az ügyben, hanem olyan többletbizonyítás megkövetelése a felperestől, amelyet a törvény nem ír elő.

Ezzel a magatartással mindkét fokú bíróság megsértette az Alaptörvényben biztosított törvény előtti egyenlőséget és indokolatlanul az alperes bíróságot, mint állítólag törvény előtti egyenlő felet, olyan kedvezményben részesítette, amely őt nem illette meg.

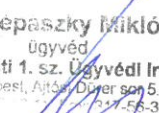
Megállapítható, hogy mindegyik bíróság ítéletével a Magyar Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon a törvény előtti egyenlőség követelményét megsértette, ezért az Alkotmányba ütköző ítéletet alkotott.

Ezek az eljárások egyébként a bíróság számára előírt, ugyancsak alkotmányos követelményt is megsértették, mert valamennyi eljáró bíróság ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével, ugyanis a jogszabályok szövegét nem annak céljával összhangban tartalmazzák az ítéletek.

Ezek az ítéletek pont ellentétes módon alkalmazzák és értelmezik a perre vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat, ezért alkotmányellenesek, eltérnek a jogszabályok szövegétől és a jogszabályok által követelt céloktól. Attól a céltól, hogy a fél a bíróság által megítélt követelést állami kényszerrel alátámasztott végrehajtás során szerezzék meg.

Fentiekre tekintettel kéri a panaszos annak megállapítását, hogy állapítsa meg az Alkotmánybíróság a hivatkozott bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, a döntéseket semmisítse meg és határozatában szabja meg a megsemmisítés következtében az eljáró bíróságok számára a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárást.

Tisztelettel:

Dr. Répaszky Miklós
ügyvéd
Budapesti 1. sz. Ügyvédi Iroda
1146 Budapest, Által. Dózsa sor 5. III/1.
T: +36 1 461 5533